

[Ingerlise Koefoed]

Jeg vil gerne takke for den sympati, som de fleste af ordførerne her har vist vores forslag. Jeg vil gerne til indledning sige, at et forslag af den art stiller vi selvfølgelig ikke lige ud af vores eget hoved. Det er vi blevet inspireret til ved at følge debatten i de kredse, hvor der kommer mange blinde og svagsynede: i Dansk Blindesamfund, i institutionen Kultur- og Litteraturorientering. Vi har fulgt med i en konference, som danske dagblade har holdt med de blinde om dette spørgsmål, og vi har også prøvet at følge med i udviklingen i Sverige med hensyn til at lave lydavisere for blinde, svagsynede og læsehændicappede.

Da mediekommissionen i sin tid blev nedsat, lavede SF en forespørgselsdebat, hvor vi tog forskellige problemer i forbindelse med mediekommissionen op. Vi foreslog, at man skulle udvide mediekommissionen med repræsentanter for blinde og svagsynede, men det blev afvist fra statsministerens side, fordi der jo så var mange, der skulle være repræsenterede i den kommission, som man sagde. Naturligvis var de blinde og svagsynede velkomne til at gøre deres synspunkter gældende over for mediekommissionen.

Det ved jeg at de har gjort. Jeg ved, at de har sendt en deputation til mediekommissionen, og jeg ved også, at mediekommissionen vist nok, som jo alle gør, har stillet sig velvilligt over for deres ønsker, men jeg tror, at et spørgsmål af denne art er et lille spørgsmål i en kommission som mediekommissionen, der jo behandler hele medieområdet og alle de andre svære tekniske, informationsmæssige og jeg ved ikke hvad for nogle problemer. Jeg tror, at det meget nemt drukner. Det er en af årsagerne til, at jeg har ønsket, at vi i dag skulle tage en debat om spørgsmålet lyd-dagblade for blinde, svagsynede og, som hr. Søren Hansen gjorde opmærksom på, læsehændicappede, for det er nemlig ikke alene de 10.000 blinde og svagsynede, det drejer sig om.

Om ikke andet må denne debat og det udvalgsarbejde, vi nu laver i kulturudvalget, tilstilles mediekommissionen. Når vi får mediekommissionens betænkning, må vi se, hvor mange sider man har villet ofre på problemet. Har man ikke villet det, må vi tage sagen op igen her i folketinget. Men jeg håber stadig væk, at vi uafhængigt af mediekommissionen kan arbejde videre med det.

Der er blevet stillet det spørgsmål, om det mon var det rette tidspunkt at fremsætte dette forslag på. Sådan et spørgsmål kan man jo altid stille, for man kan altid sige: ja men lige henne om hjørnet kommer måske en anden løsning. Det kan da også være, man kunne gøre det på en anden måde, hvad jeg ikke skal nægte. Det kan godt være, at der om 5 eller 10 år er en anden løsning, men hvad med alle de mennesker, der er blinde og svagsynede og læsehændicappede i dag? Hvorfor skal de hele deres liv finde sig i, at ordningen af deres forhold, opfyldelsen af deres helt rimelige krav bliver udskudt til en anden dag, hvor man måske har fundet en anden og måske billigere løsning på problemet?

Jeg mener ikke, vi kan blive ved. Jeg mener, at de blinde og svagsynede i de senere år har gjort et meget, meget stort arbejde for at gøre befolkningen opmærksom på, at de ikke får den information, de har brug for, at de ønsker at være ligestillede med befolkningens informationsmæssigt, at de, som fru Yvonne Herløv Andersen så rigtigt sagde, ønsker at have det frie valg imellem forskellige informationer, imellem forskellige synspunkter. Det har de ikke, men det bør de have.

Det er rigtigt, som socialministeren sagde, og som fru Elisabeth Krog vist også mente, da hun sagde, at dette forslag havde været fremsat før, at der nu eksisterer 37 lokale lydavisere, som dækker 46 kommuner. Jeg beklager, at der i bemærkningerne til forslaget står ca. 20 kommuner. Udviklingen er jo gået hurtigt, efter at SF's forslag om statsstøtte til lokale lydavisere blev gennemført, men det hjælper ikke på det store informationsproblem. Det er i orden: nu kan de blinde og svagsynede i 46 af 275 kommuner blive orienteret om, hvad der sker i nærområdet, og det er vigtigt for dem, men stadig væk er de ikke ligestillede med hensyn til information på landsplan.

Der er et erfaringsgrundlag, siger socialministeren, ligesom også ophavsretsspørgsmålet er behandlet med hensyn til de lokale lydavisere. Det er rigtigt, at der er et erfaringsgrundlag fra Sverige, og kan vi fra landslydavisen overføre de ting direkte på behandlingen af dette forslag, er det da helt i orden. Jeg har bare syntes, det var rimeligt at gøre opmærksom på, at der stadig kunne